

```
luaolib luaotfload-legacy require("fontspec")
polyglossia
polyglossia.set`default`language('polish')
EU2polyglossia.select`language('polish',3)polyglossia.select`language('polish',3)
```

VI WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2017 (wrzesień)

[width=.7]797px-Mosaics_of_St.AndrewBobola_on_Roman_Catholic_Parish_of_St.AndrewBobola

PROGRAM

ROK MARYJNY / ROK JOSEPHA
CONRADA-KORZENIOWSKIEGO /
ROK MARSZAŁKA JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO /
ROK ADAMA CHMIEŁOWSKIEGO /
ROK BŁOGOSŁAWIONEGO HONORATA
KOŹMIŃSKIEGO / ROK TADEUSZA
KOŚCIUSZKI / ROK RZEKI WISŁY

Organizatorzy:
Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Duo Sopot – Anna Sawicka / Elżbieta Rosińska

NAD FESTIWALEM HONOROWY PATRONAT OBJĘLI:

ARCYBISKUP DIECEZJI GDAŃSKIEJ SŁAWOJ LESZEK GŁÓDŹ

MARSZAŁEK WOJ. POMORSKIEGO MIECZYŚŁAW STRUK

PREZYDENT MIASTA SOPOTU JACEK KARNOWSKI

Organizatorzy: Parafia pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli w Sopocie
Duo Sopot – Anna Sawicka, Elżbieta Rosińska

Projekt plakatu: Tomasz Plata-Przechlewski

[width=5.5mm]fb.png <https://www.facebook.com/groups/triosopot/>

ROK BŁ. HONORATA KOŹMIŃSKIEGO

Bł. Honorat Koźmiński urodził się 16 października 1829 r. w Białej Podlaskiej. Był synem Stefana Koźmińskiego, budowniczego powiatowego i Aleksandry z Kahlów. Miał czworo rodzeństwa. Na chrzcie otrzymał imiona Florentyn, Wacław i Jan. W 1840 r. rodzina Koźmińskich przeniosiła się do Włocławka, gdzie Stefan Koźmiński objął stanowisko budowniczego obwodu kujawskiego. Jedenaścieletni Wacław zaś zaczął uczyć się w gimnazjum w Płocku. Podczas pobytu w szkole, mimo głębokiej pobożności wyniesionej z domu, stracił wiarę i zaparł się Boga. Po ukończeniu gimnazjum rozpoczął studia w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Budowniczym. Wkrótce został osierocony przez ojca.

W kwietniu 1846 r. Wacław został niespodziewanie oskarżony o udział w spisku przeciwko carowi i osadzony w Cytadeli Warszawskiej. Tam poważnie zachorował na tyfus i był bliski śmierci. Na skutek modlitw matki, 15 sierpnia tego samego roku, w święto Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny, przeżył nawrócenie i zaczął wracać do zdrowia. Wtedy zdecydował się na poświęcenie swojego życia Bogu. Podczas jedenastomiesięcznego pobytu w więzieniu dokonał się proces jego duchowego przeobrażenia. Na skutek nadzwyczajnej interwencji Bożej zrodziła się na nowo wiara Wacława. Odtąd wierzył już niezachwianie, bo spotkał się osobiście z Chrystusem, przeżywszy przedtem gorzkie niewiary. Po uwolnieniu z Cytadeli, w marcu 1847 r., odbył spowiedź generalną i zaczął prowadzić surowe ascetyczne życie.

Jako młodzieniec dwudziestoletni, przerywając [width=44.5mm]honorat.jpg w połowie ostatni rok studiów, wstąpił 8 grudnia 1848 r. do Zakonu Kapucynów w Warszawie. Nowicjat w Lubartowie rozpoczął 21 grudnia tego samego roku, wtedy też otrzymał habit zakonny i nowe imię Honorat. Po złożeniu pierwszych ślubów, 21 grudnia 1849 r., został wysłany na studia filozoficzno-teologiczne do Lublina. W 1852 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Będąc kapłanem udzielał się jako lektor teologii, kaznodzieja i spowiednik. Gorliwie działał w wielu świątyniach Warszawy, przede wszystkim głosząc kazania, które przyciągały wielu słuchaczy. Katechizował także na tzw. pensjach żeńskich. Miał dar rozpoznawania i kierowania duszami ludzkimi, jego konfesonat był zawsze oblegany. Spowiadał również więźniów skazanych na śmierć. Udzielał się także jako misjonarz ludowy. Od samych początków przyświecała mu idea odrodzenia ducha religijnego w społeczeństwie polskim. Propagował nabożeństwo do Matki Bożej, zwłaszcza Żywy Różaniec, nadając mu charakter społeczny. Najczynniej jednak, o. Honorat oddał się pracy w Trzecim Zakonie Franciszkańskim, który istniał przy kościele kapucynów warszawskich. Swoim zaangażowaniem ożywił i zaktywizował tę społeczność. W 1855 r. zetknął się

z Zofią Truszkowską, która będąc tercjarką franciszkańską i opiekując się wraz z kilkoma niewiastami, ludźmi bezdomnymi, poprosiła o. Honorata o nadanie im statutu tercjarek życia wspólnego. Obok rozlicznych zajęć, tak w zakonie (sekretarz prowincjała, wykładowca teologii dla kleryków), jak i poza nim, najwięcej czasu Koźmiński poświęcił nowemu zgromadzeniu. W ten sposób zainicjował o. Koźmiński zgromadzenie sióstr felicjanek, a potem dwadzieścia pięć innych wspólnot habitowych i niehabitowych, z których do dzisiaj istnieje siedemnaście. Są nimi: Pośtanniczki Królowej Najświętszego Serca Jezusowego (1874), Służki Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej (założone w 1878 r. pod wpływem objawień Matki Bożej Niepokalanej w Gietrzwałdzie w 1877 r.), Córki Matki Bożej Bolesnej (1881 – zgromadzenie początkowo ukryte, które potem przywdziało habity i znane jest pod nazwą serafitek), Franciszkancki Cierpiących (1882), Westiarki Jezusa (1882), Bracia Słudzy Maryi Niepokalanej (1883), Sługi Jezusa (1884), Córki Najczystszej Serca Maryi (1885), Siostry Imienia Jezus (1887), Małe Siostry Niepokalanego Serca Maryi (1888), Wynagrodzicielki Najświętszego Oblicza (1888), Wspomożycielki Duszy Czyścowniczych (1889), Córki Maryi Niepokalanej (1891), Synowie Matki Bożej Bolesnej (1893), Pocieszycielki Najświętszego Serca Jezusowego (1894), Służebnice Matki Dobrego Pasterza (1895). Z nieistniejących należy wymienić: Siostry Martanki (1881), Siostry Pielęgniarki (1881), Służebnice Paralityków (1873), Adorki Wynagradzające (1888), Mariawitki (1893), Córki Maryi Jasnogórskiej (1889), Niewiasty Ewangeliczne (1893), Tercjarki Kongregacyjne (1894), Księża Mariawitów (1894), Słudzy Najśw. Rodziny (1894).

Władze carskie kasując klasztory w 1864 r. przewidywały, że po 30 latach życie zakonne w Polsce przestanie istnieć. Tymczasem dzięki działalności bł. Honorata liczba osób zakonnych znacznie się powiększyła, z końcem XIX w. wynosiła około 10 tys. Zrezygnował on bowiem z pewnych form zakonnych dla ratowania życia zakonnego w jego najczystszych ideałach, praktykowaniu rad ewangelicznych. Siostry i bracia o. Honorat wysyłał do różnych środowisk społeczeństwa i zawsze z naciskiem podkreślał, że wszyscy są powołani do świętości i do życia apostołskiego, by w ten sposób nieść pomoc Kościołowi. Stał się on wielkim promotorem obecności życia konsekrowanego w świecie. Jego ideały znalazły potwierdzenie dopiero w Konstytucji apostołskiej papieża Piusa XII *Provida Mater Ecclesia* (1947) i dokumentach Soboru Watykańskiego II (Konstytucja duszpasterska o Kościele w świecie współczesnym – *Gaudium et spes*, Konstytucja dogmatyczna o Kościele – *Lumen Gentium*, Dekret *Apostolicam Actuositatem*). Bł. Honorat nie zaniedbywał też troski o własny Zakon, skazany przez zaborców na wymarcie. W klasztorze zakroczymskim, gdzie zakonnicy z Warszawy zostali przymusowo przewiezieni w 1864 r., a potem w nowomiejskim (dokąd kapucynów przeniesiono w 1895 r.), starał się podtrzymywać współbraci

na duchu i stale zachęcał do zachowania karnośći zakonnej. Oddawał się w tym czasie z zapałem swoim obowiązkom. Odbywał wizytacje kanoniczne, wygłaszał konferencje i przez przykład własnego życia podtrzymywał umiłowanie ideałów franciszkańskich: ubóstwa i miłości braterskiej. Utrzymywał stały kontakt z generałem zakonu, przekazując mu sprawozdania o stanie wymierającej prowincji.

Powstały w 1893 roku na terenie Królestwa ruch mariawitów z Felcją Koźłowską (była penitentka Koźmińskiego) na czele, zaszkodził opinii ojca Honorata. Gdy zaś pozbawiono go kierownictwa nad zgromadzeniami bezhabitowymi, przyjął to z pokorą i postuszeństwem.

O. Honorat mimo rozlicznych obowiązków nie zaniedbywał pracy pisarskiej. Tłumaczył więc, przerabiał, wydawał dziełka pobożne własnego układu i pomysłu, zabierał głos w sprawach aktualnych, zajmował się żywo zagadnieniami społecznymi. Tematykę dzieł i ich rodzaj wyznaczała nie tylko osobowość pisarza, ale też odbiorcy. Czytelnicy w tym okresie nie posiadali głębszego przygotowania religijnego, cechowała ich nawet skłonność do dewocji, która nie kształtowała głębszego życia duchowego i właściwych postaw religijnych. O. Koźmiński był liczącym się pisarzem. Dzieła jego były czytane i doczekały się pochlebnych recenzji. Podsumowując jego dorobek pisarski, zauważyć można 128 pozycji drukowanych i 37 niedrukowanych, opracowania Konstytucji i Ustaw dla wszystkich swoich zgromadzeń i 28 tomów kazań. Warto przypomnieć, że dzięki inicjatywie i współpracy o. Honorata zostało ustanowione święto Matki Bożej Częstochowskiej, obchodzone po raz pierwszy 29 sierpnia 1906 r., a 15 sierpnia tego roku odbyła się pielgrzymka narodowa, pomimo utrudnień ze strony zaborców. W październiku 1916 r. o. Honorat poważnie zachorował. Zmarł w Nowym Mieście nad Pilicą 16 grudnia 1916 r. w opinii świętości. Uroczystości pogrzebowe odbyły się 21 grudnia i były wielką manifestacją. Obecni na pogrzebie – jak również wielu innych – byli przekonani, że umarł człowiek święty. Pochowany został w katakumbach w Nowym Mieście. Fama świętości, jak i łaski otrzymywane za jego wstawiennictwem, były przyczyną wszczęcia procesu beatyfikacyjnego, który został przeprowadzony w latach 1949–1988. Proces o pismach trwał od 1951 do 1971 r. i zakończył się wydaniem dekretu zatwierdzającego pisma przez Kongregację dla Spraw Świętych. Dekret o heroiczności cnót o. Koźmińskiego ogłosił papież Jan Paweł II dnia 16 marca 1987 r., a dekret o cudownym uzdrowieniu s. Dominiki Józefy Muraszewskiej został proklamowany przez papieża 2 września 1988 r. Ojciec św. Jan Paweł II ogłosił go błogostawionym 16 października 1988 r. w Rzymie w 10 rocznicę swego pontyfikatu i 159 rocznicę jego urodzin.

[width=50.5mm]11dO.Honorat1.jpg

NOWE KSIĄŻKI O ŚW. ANDRZEJU BOBOLI

Monika Bachowska *Męczennik Niezłomny. Życie i cuda św. Andrzeja Boboli*, Wydawnictwo eSPe Kraków 2017. ISBN: 978-83-7482-793-5

Elżbieta Polak *Cuda świętego Andrzeja Boboli. Świadectwa, życie i modlitwy* Wydawnictwo WAM Kraków 2017. ISBN: 978-83-277-1420-6

Obie pozycje podejmują temat zarówno życia świętego jak i składanych świadectw cudów, które miały miejsce za wstawiennictwem św. Andrzeja Boboli.

4 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

KONCERT KAMERALNY

Georg Philipp Telemann – Sonata f-moll na fagot i bass continuo (Triste, Allegro, Andante, Vivace)

Antonio Vivaldi – Koncert C- dur na fagot, smyczki i b. c. F VIII nr 40 (Allegro non molto, Andante molto, Allegro)

Gaetano Donizetti – Romanza z opery „Napój miłosny”

WYKONAWCY: Ewa Naczek-Jankowska – fagot, Magdalena Ochlik-Jankowska – fortepian

11 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

SALON WIEDEŃSKI

Wolfgang Amadeus Mozart – Sonata F-dur KV 497 (Adagio, Allegro di molto, Andante, Allegro)

Franz Schubert – Rondo A-dur op. 107

Felix Mendelssohn-Bartholdy – uwertura Hybrydy op. 26

Antonín Dvořák – Legendy op. 59 – nr 1 – Allegretto non troppo, quasi Andantino; nr 2 – Molto moderato; nr 3 – Allegro giusto

WYKONAWCY: Duet fortepianowy: Aleksandra Furmańska – Paulina Kuchniak

18 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

WIECZÓR FRANCUSKI

Christoph Willibald Gluck – Melodia

Achille-Claude Debussy – Sonata g-moll na skrzypce i fortepian (Allegro vivo,
Intermède – Fantasque e Léger, Finale – Très anime)

Francis Poulenc — Sonata na skrzypce i fortepian FP 119 – pamięci F.G. Lorca
(Allegro con fuoco, Intermezzo, Presto tragico)

Gabriel Fauré – Kotysanka

Gabriel Fauré – Siciliana

WYKONAWCY: Małgorzata Skorupa – skrzypce, Andrzej Sierkiewicz – fortepian

25 WRZEŚNIA PONIEDZIAŁEK GODZ. 19.00

MIŁOŚĆ W MUZYCE

Przeboje z oper, operetek, musicali oraz piosenki z dawnych lat

WYKONAWCY: Magdalena Chmielecka – sopran Paweł Nowak – akordeon

NOTKI BIOGRAFICZNE ARTYSTÓW

MAGDALENA CHMIELECKA – sopran. Absolwentka Wydziału Wokalno-Aktorskiego w Akademii Muzycznej w Gdańsku, w klasie śpiewu solowego dra hab. Stanisława Daniela Kotlińskiego. Laureatka Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Hariclei Darclee w Braili w Rumunii – nagroda dla Najlepszego Młodego Artysty, finalistka Międzynarodowego Konkursu Belcanto im. Vincenzo Belliniego w Catanii na Sycylii, laureatka Festiwalu Włoskiej Muzyki Operowej „Belcanto per sempre” we Włocławku. Półfinalistka Międzynarodowego Konkursu Wokalnego im. Otto Edelmana w Wiedniu i uczestniczka rund finałowych prestiżowego Francisco Viñas International Singing Competition w Barcelonie oraz Grand Prix de Opera Bucharest w Rumunii. Jest stałą uczestniczką Międzynarodowych Mistrzowskich Kursów Operowych Kaludiego Kaludova. Brała udział w kursach mistrzowskich i seminariach prowadzonych przez

takich artystów jak Helena Łazarska, Irena Sylja, Teresa Żylis-Gara, Izabela Kłosińska, Bogdan Makal, Paul Esswood czy Claudio Desderi.

Wystąpiła na scenie Opery Bałtyckiej w spektaklach studenckich przygotowanych przez Akademię Muzyczną w Gdańsku, jako Lauretta w operze *Gianni Schicchi* Pucciniego oraz Fanny w operze *Weksel małżeński* Rossiniego. W ramach programu „Scena Młodych”, realizowanego przez Operę Kameralną w Warszawie, wystąpiła na tejże scenie w partii Lauretty w operze *Gianni Schicchi* Pucciniego. Kreowała tytułową partię we *Francesce da Rimini* Rachmaninowa oraz Suor Genovieffę w *Suor Angelice* Pucciniego, a w Filharmonii Kaszubskiej wcieliła się w tytułową postać w operze *Rebeka* Dobrzyńskiego, będącą prapremierą pierwszej opery w języku kaszubskim.

W 2015 roku rozpoczęła współpracę z Operą Bałtycką w Gdańsku, debiutując partią Hanny w operze *Eros i Psyche* Różyckiego. Aktualnie rozwija współpracę z rodzimą operą, kreując postać Musetty w *La Bohème* Pucciniego oraz Anniny w *Traviacie* Verdiego. Na scenie Opery Nova natomiast zadebiutowała w partii Paminy w *Czarodziejskim Flecie* Mozarta. Od niedawna wciela się też w Papagenę w *Czarodziejskim Flecie* w realizacji Opery Kameralnej w Warszawie.

ALEKSANDRA FURMAŃSKA – PAULINA KUCHNIAK – duet fortepianowy. Kształtci się w klasie kameralistyki prof. Anny Prabuckiej-Firlej oraz ad. dr Bogny Czerwińskiej-Szymuli. Pianistki są na roku dyplomowym klasy fortepianu prof. zw. Bogdana Czapiewskiego oraz ad. I st. Kordiana Góry. Studentki są laureatkami międzynarodowych konkursów: II nagroda (I nagrody nie przyznano) na 5th International San Marino Piano Competition (San Marino, 2012), II nagroda na 22nd International Piano Competition „Rome 2012” w kategorii duet fortepianowy-cztery ręce (Rzym/Włochy, 2012), II nagroda na 22nd International Piano Competition „Rome 2012” w kategorii duet fortepianowy-dwa fortepiany (Rzym/Włochy, 2012), II nagroda na 15th International Music Competition „Pietro Argento” (Gioia del Colle/Włochy, 2012), I nagroda na XII Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. Juliusza Zarębskiego (Izabelin/Łomianki/Warszawa, 2012), Tytuł półfinalisty na V Międzynarodowym Konkursie Duetów Fortepianowych (Białystok 2011). W maju 2012 oraz 2013 roku duet otrzymał stypendium na uczestnictwo w kursach *Kammermusikurs Bad Saulgau* prowadzonych przez Guarneri Trio Prague w Bad Saulgau (Niemcy). We wrześniu 2013 r. został zaproszony do uczestnictwa w *Landes Musikakade-*

mie Hessen (Schlitz, Niemcy), gdzie pracował pod kierunkiem prof. Ivana Klanskiego – wykładowcy Musikhochschule Luzern oraz Lusikakademie Prag. Pianistki są także laureatkami Stypendium Kulturalnego „Młody Gdańszczanin” Miasta Gdańska. W roku akademickim 2013/2014 zostały wyróżnione Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W 2013 r. duet otrzymał nominację rektora Akademii Muzycznej w Gdańsku w konkursie o Nagrodę „Czerwonej Róży” dla najlepszego studenta oraz koła naukowego Pomorza. Studentki są także stypendystkami Rektora Akademii Muzycznej w Gdańsku dla najlepszych studentów na rok akademicki 2010/2011–2013/2014. Pianistki doskonaliły swe umiejętności na kursach prowadzonych m.in. przez Dinę Yoffe, Jerzego Marchwińskiego, Barbarę Halską, Ivana Klanskiego, duet fortepianowy Dorę i Anastasa Slavchev, Fabio Bidiniego. Duet ma na swoim koncie występy m.in. w Politechnice Gdańskiej, Dworcu Sierakowskich w Sopocie, Dziennym Domu Pomocy Społecznej w Gdańsku, Ratuszu Staromiejskim w Gdańsku, Garnizonie w Suwałkach, Miejskim Ośrodku Kultury w Nowym Sączu oraz w „Sokole” w Starym Sączu.

EWA NACZK-JANKOWSKA – ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Gdańsku w klasie prof. Wojciecha Orawca. Brała udział w kursach mistrzowskich, interpretacyjnych i dydaktycznych między innymi u prof. F. Essmanna, prof. F. Finscha, prof. W. Apatskiego, prof. M. Engelharta, prof. S. Lecha. Z sukcesami uczestniczyła w wielu konkursach solowych i kameralnych w Polsce i za granicą. Członek Bałtyckiego Kwintetu dętego Karola Respondka (od założenia w 1989), gra także od wielu lat w Gdańskim Trio Stroikowym i Gdańskim Zespole fagotowym. Od 1989 pracuje w PFB w Gdańsku (jako I, II głos i kontrafagot). Występowała jako solistka i kameralistka w Polsce, Niemczech, Norwegii, Danii, Francji. Współpracowała z Operą Bałtycką, Polską Filharmonią Kameralną, Krakowską Orkiestrą Radiową oraz orkiestrami w Słupsku, Olsztynie, Bydgoszczy, Łodzi i Płocku. Jest wieloletnim nauczycielem Zespołu szkół Muzycznych w Gdańsku i Szkoły Muzycznej II st. w Gdyni.

PAWEŁ NOWAK Akordeonista i pedagog, twórca jedyne w Polsce Muzeum Akordeonu w Kościerzynie, właściciel liczącej ponad 330 sztuk kolekcji akordeonów, organizator Międzynarodowego Festiwalu Akordeonowego w Sulęczynie na Kaszubach, który odbywa się od 2003 roku. Od kilkunastu lat prowadzi ogólnopolskie wydarzenie związane z biciem rekordu

Polski w jednoczesnej grze na akordeonach, które odbywa się co roku w marcu podczas Dnia Jedności Kaszubów. Koncertuje w kraju i Europie. Występuje solo, z orkiestrami oraz zespołami takimi jak: Almost Jazz Group, Milonga Baltica, Klezmoret Trio, Alberti & Nowak Quartet. Na swoim koncie ma kilkanaście płyt. Specjalizuje się w tangu, jazzie i – charakterystycznym dla akordeonu – francuskim stylu musette. W listopadzie 2016 został odznaczony medalem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

MAGDALENA OCHLIK-JANKOWSKA jest absolwentką Akademii Muzycznej im. St. Moniuszki w Gdańsku w klasie fortepianu prof. Waldemara Wojtala. Po ukończeniu studiów nadal doskonaliła swe umiejętności pianistyczne pod kierunkiem prof. Jana Kuleszy, w ramach Podyplomowego Studium Pianistyki przy AM w Gdańsku. Jest laureatką ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów pianistycznych i kameralnych. Obecnie pracuje jako akompaniorka w Zespole Szkół Muzycznych w Gdańsku-Wrzeszczu oraz na Akademii Muzycznej w Gdańsku. Aktywnie koncertuje jako solistka i kameralistka.

ANDRZEJ SIARKIEWICZ – ukończył szkołę muzyczną I st. w Gdyni. Edukację muzyczną kontynuował w ZSM w Gdańsku-Wrzeszczu. Jako uczeń tej szkoły w klasie fortepianu prof. G. Fiedoruk-Sienkiewicz zdobył wyróżnienie i III nagrodę na Ogólnopolskich Przestuchaniach Pianistycznych szkół muzycznych II st. Podczas studiów w Gdańskiej Akademii Muzycznej dwukrotnie brał udział w Ogólnopolskich Konkursach Pianistycznych im. F. Liszta we Wrocławiu otrzymując za każdym razem wyróżnienie. Brał udział w Międzynarodowym Konkursie Kameralnym w Trieście, Międzynarodowym Konkursie Muzyki Współczesnej w Antwerpii (finał), w I Ogólnopolskim Konkursie Kameralnej Muzyki Współczesnej w Krakowie oraz w I Ogólnopolskim Konkursie Sonatowym w Zakopanem (finał). Oprócz konkursów brał również udział w licznych kursach mistrzowskich zarówno solowych jak i kameralnych, m.in. kursy solowe na Słowacji w klasach L. Bermiana i E. Indica, kameralne w Szwecji, Belgii oraz w Polsce (Poznań w klasie prof. A. Tatarskiego, Gdańsk). Jako pianista-kameralista jest zatrudniony w OSM I i II st. w Gdańsku oraz od roku 1999 w AM w Gdańsku. W tym charakterze uczestniczy w konkursach i przestuchaniach uczniów szkół muzycznych I i II st oraz studentów uzyskując dyplomy uznania za wyróżniający się akompaniament m.in. na

III Ogólnopolskim Konkursie Interpretacji Muzyki Skrzypcowej w Łodzi, I Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym w Gdańsku i innych. Prowadzi aktywną działalność koncertową jako solista i kameralista. Dokonał nagrań z polską muzyką współczesną dla radia w Rzeszowie.

MAŁGORZATA SKORUPA – profesor zwyczajny, prorektor Akademii Muzycznej w Gdańsku. Jest absolwentką tej uczelni w klasie skrzypiec prof. Henryka Keszowskiego. Doskonaliła swoje umiejętności na kursach wykonawczych w Austrii, we Włoszech i na Węgrzech. Współpracowała z gdańskimi zespołami orkiestrowymi, a szczególnie z Operą Bałtycką, gdzie w sezonie 1991/92 pełniła funkcję koncertmistrza. W 1996 r. uzyskała kwalifikacje pierwszego, a w 2002 – drugiego stopnia w Akademii Muzycznej w Gdańsku. Obecnie pracuje na stanowisku profesora w macierzystej uczelni oraz w OSM I i II stopnia w Gdańsku. W roku 2007/2008 podjęła współpracę z Zespołem Szkół Muzycznych w Gdyni. Jej uczniowie są laureatami konkursów krajowych i międzynarodowych, a także stypendystami Prezydenta RP, Ministra Kultury i Sztuki, Prezydenta Miasta Gdańska oraz BGŻ. Małgorzata Skorupa prowadziła wykłady, seminaria oraz konsultacje metodyczne w szkołach muzycznych. Pełni funkcje jurora na krajowych i regionalnych konkursach oraz przesłuchaniach. Artystka występuje jako solistka i kameralistka. Dokonała licznych prawykonań dzieł polskich kompozytorów. Posiada szeroki repertuar obejmujący oprócz standardowych dzieł na skrzypce solo, skrzypce i fortepian także bogatą twórczość współczesnych kompozytorów. Wraz z pianistą Andrzejem Siarkiewiczem dokonała nagrań dla Polskiego Radia, zaś z gitarzystą Adamem Matyskiem – nagrań płytowych. W 2006 r. Małgorzata Skorupa dołączyła do Duo Sopot (Anna Sawicka – wiolonczela, Elżbieta Rosińska – akordeon) tworząc Trio Sopot.

VI WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2017

Sopot, Kościół pw. św. Andrzeja Boboli ul. Powstańców Warszawy 15 vis a vis Sheratonu i Grand Hotelu

26 CZERWCA GODZ. 19.00 KONCERT INAUGURACYJNY

Krystyna Stojek – fortepian, Małgorzata Skorupa, Paula Preuss,
Julia Charmuszko – skrzypce

3 LIPCA GODZ. 19.00

Magdalena Ochlik-Jankowska – fortepian, Piotr Jankowski – trąbka

10 LIPCA GODZ. 19.00 KONCERT PAMIĘCI MĘCZEŃSTWA KRESOWIAN

Monika Sendrowska – sopran, Zuzanna Lisiecka – fortepian

17 LIPCA GODZ. 19.00

Duo SOPOT: Elżbieta Rosińska – akordeon, Anna Sawicka – wiolonczela

24 LIPCA GODZ. 19.00

Maciej Kacprzak – akordeon, Anna Skóra-Ekielska – flet

31 LIPCA GODZ. 19.00

Katarzyna Syguta – sopran, Rafał Kucharski – baryton,
Grażyna Troć – fortepian

7 SIERPNIA GODZ. 19.00 ŚWIAT MUSICALU I OPERETKI

ZESPÓŁ FALA

14 SIERPNIA GODZ. 19.00 KONCERT PIEŚNI MARYJNYCH

ZESPÓŁ FALA

21 SIERPNIA GODZ. 19.00

ZOFIA ELWART TRIO

28 SIERPNIA GODZ. 19.00

Sonia Warzyńska – sopran, Jacek Szponarski – tenor, Grażyna Troć – fortepian

4 WRZEŚNIA GODZ. 19.00

Ewa Naczek-Jankowska – fagot, Magdalena Ochlik-Jankowska – fortepian

11 WRZEŚNIA GODZ. 19.00

WIEDEŃSKI SALON: Paulina Kuchniak,

Aleksandra Furmańska – duet fortepianowy

18 WRZEŚNIA GODZ. 19.00 WIECZÓR FRANCUSKI

Małgorzata Skorupa – skrzypce, Andrzej Siarkiewicz – fortepian

25 WRZEŚNIA GODZ. 19.00

Paweł Nowak – akordeon, Magdalena Chmielecka – sopran

WSTĘP WOLNY

Organizatorzy zastrzegają sobie możliwość zmian w programach!

Dziękujemy Muzeum Rybackiemu w Przystani Rybackiej za promocję naszego festiwalu

[WIDTH=4.5MM]FB.PNG VI WIECZORY MUZYCZNE U ŚW. ANDRZEJA BOBOLI SOPOT 2017

W INTERECIE: [HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/GROUPS/TRIOSOPOT/](https://www.facebook.com/groups/triosopot/)

